

og stærke Udtryk mod ved et Forslag som dette at opløse Folketirken. Man maa huske paa, at Folketirken, som et Samsund, der skulde have en eensartet Troeskære, slet ikke er til undtagen paa Papiret; i Virkeligheden findes der meget forskellige Opfattelser, og forsaavidt er Folketirken allerede opløst; Spørgsmaalet er imidlertid kun dette, om en eller flere af disse forskellige Opfattelser skulle drives ud af Folketirken saa usørenelige med den, og da er det, vi maae sige, at forsaavidt de ikke komme i Strid med den evangelist-lutheriske Troesbekjendelse, saaledes som den til forskjellig Tid har været opfattet blandt os, og som Kirkestyrelsen selv har tilladt, at den opfattedes, skulde vi dem, som høre til det samme Folk, vi Alle tilhøre, at lade dem beholde deres Arveret i Folketirken. Gjøre vi ikke det, maa det føre til dens Opløsning, idet Folk da, efter som der jo nu er givet Religionsfrihed her i Landet, ville træde ud, saaledes som de have gjort paa Bornholm, og som de have staaet paa Nippet til at gjøre i Nyslinge. Men, hvis vi tillade, at man beholder de forskellige Opfattelser af Troeskæren indenfor Folketirken, da forebygges vi Udtrædelsen og al den Splid og Strid, som deraf vil følge, og gjøre det muligt, at de kunne vedblive at føle sig i et Brodersamsund; ja, derved at de vedblive at være under Folketirkens Tilsyn, Lovgivning og Bestyrelse, som det her er foreslaaet, maa man jo have ganske anderledes Haab om, at alle Slags Udskeielser ville kunne forhindres. Men hvad er det desuden, vi gjøre ved dette Forslag? Vi give Leilighed til, at der kan komme flere Præster omkring paa Landet, Præster, som maaskee have en forskjellig Opfattelse af Troeskæren, men som forøvrigt i det Væsentlige kunne siges at høre til den evangelist-lutheriske Kirke, saa at Menighederne altsaa kunne dele sig imellem dem. Er dette noget saa Forsærdeligt? See vi ikke hver Dag for vore Dine, at der her i Kjøbenhavn er Præster, der have en forskjellig Opfattelse af den evangeliske Tro, og mellem hvilke Menighedernes forskellige Medlemmer dele sig, saa at man endogsaa i det samme Huus, den samme Etage og samme Familie finder Menighedsmedlemmer, som slutte sig til forskellige Præster, og hvilken Splid eller For-

virring fremkalder ved det? Er der her Grund til, som Adresserne ville, at tale om at adsplitte det Samsund, som bør finde Sted mellem Medlemmerne af det samme Folk? Det er jo dog den fuldstændigste Overdrivelse, naar man vil see hen til Forholdene, som de virkelig ere, og paa Landet vil der jo endda aldrig blive en saadan Mangfoldighed af Præster at vælge imellem. Men naar man taler saameget om de mange Farer, som dette Lovforslag vil bringe, tør man vel igjen spørge: Er der ingen Fare ved hele den nuværende Tilstand? Er denne saa fuldkommen, at den ikke trænger til nogen Hjælp? Man hører overalt Folk erkjende, at der er Mangler og Brøst tilstede, som man maa søge at faae afhjulpne, men dette, mene Mange, kan og bør alene skee ved et stærkere Tilsyn. Det er jo kun den gamle Tale, vi kjende fra Christian den 8des Dage, da der sagdes til dem, som arbejdede for at indføre en politisk fri Forfatning: Lad os nøies med Forandringer i Forvaltningen, saa vil Alt nok blive godt; men man lod sig ikke nøie, før Folket blev borgerlig myndigt, og saaledes vil det ogsaa gaae i det Kirkelige. Det har viist sig, at Tilsynet ikke er tilstrækkeligt længe, vi have seet, at der er indkommet i Folketirken saadanne Tilstande, at baade Secrerere som Baptister og Mormoner og selv i vore Dage Katholikerne have begyndt at vinde Indgang, og saa maa man vel spørge, om der ikke kan findes andre Midler derimod end de hidtilværende, om der ikke i det Hele er Trang til et friskere Liv i vor Folketirke end hidtil. Ligger der ikke i selve Folketirkens Forhold, saaledes som de nu ere ordnede, flere Fristelser og Farer, som maaskee dette Lovforslag kunde bidrage Lidt til at raade Bod paa? Vi have disse gode, faste og tilbeels rigelige lønnege geistlige Embeder. Ligger der ikke lidt deri en Fristelse for den unge Mand, inden han føler det indre Kald og kjender Embedets Betydning, til at gaae ind paa denne Vej, og naar han tilsidst er uddannet og har taget alle de foreskrevne Prøver og staaer ved Maalet, men da maaskee ikke føler sig stikket til det Kald, han har valgt, kan han da ikke let mangle Kraft til at vende om og bryde sig en ny Livsbane? Kan det ikke skee, at Mand ikke